

Englands centralbank går i panik; Wall Street eksploderer: Vil Trump lytte til Lyndon LaRouches vise ord?

Den 12. marts (EIRNS) – Præsident Trump talte til nationen onsdag aften, efter at denne rapport var færdiggjort. Om han valgte at bruge præsidentskabets beføjelser, som udtænkt af Amerikas grundlæggere, og indeholdt i efterkrigstidens Lov for Forsvarsproduktion (Defense Production Act) eller ej, for at kunne omgå den korrupte og impotente Kongres og erklære en national undtagelsestilstand, til at igangsætte en politik for en massiv udvidelse af infrastruktur og industri, kunne være afgørende for landets og verdens skæbne. De sidste 50 års ødelæggelse af det offentlige sundhedssystem, både i USA og i Europa, er nu blotlagt for hele verden, efter som Vestens førende nationer, derunder Tyskland, Italien, Frankrig og USA, ingen kapacitet har til at imødegå de ekstraordinære sundhedskrav, til det der langt om længe er blevet klassificeret som en pandemi af Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Og det er nu overmådeligt klart for alle undtagen de blinde, at hele den industrielle kapacitet – specielt den grundlæggende infrastruktur som opretholder denne – er så faldefærdig, at selv en genopbygning af den industrielle kapacitet vil kræve en umådelig indgriben fra staten, i samme størrelsesorden som da Franklin Roosevelt greb ind i 1933. Til at begynde med kan det panikslagne kollaps af "markederne – Dow Jones faldt mere end 5% i dag, og 20% i hele ugen – kun løses på en måde: den øjeblikkelige genindførelse af Glass-Steagall (bankopdeling) for at gøre en ende på

spekulationshysteriet. Dernæst må præsidenten insistere på sin magt som præsident og frifinde Lyndon LaRouche, således at den fulde vægt af hans Fire Love kan gennemføres.

Med dette må lederne af verdens største nationer – som nødvendigvis inkluderer Rusland, Kina, Indien og USA – slutte sig sammen for at oprette et Nyt Bretton Woods-system baseret på disse Fire Love, for at befri hele verden fra det bankerotte britiske imperiale monetaristiske system, kontrolleret af Wall Street og City of London.

I dag appellerede Helga Zepp-LaRouche til præsident Trump og NATO om at stoppe de vanvittige militærøvelser, Europe-Defender 2020 – de største NATO-øvelser siden Den kolde Krig, hvor store antal af tropper og udstyr åbent bevæges hen til den russiske grænse. Udover vanviddet, set fra et strategisk standpunkt – at true med krig mellem verdens to største atommagter – er det ligeså afsindigt at bevæge store antal af soldater gennem Europa, imens coronaviruset truer med massedød, hvis den ikke inddæmnes.

Det er et vigtigt historisk øjeblik. Til vores fordel, som mennesker, erkender befolkningen i stigende grad, at de "gængse regler" ikke længere gælder. Mange ser tilbage og spørger: "Hvem har fortalt sandheden alle disse år, mens regeringerne og medierne og Wall Street løj for os?" Hvis de institutionelle ledere fortsætter med at være blinde over for nødvendigheden af en revolutionær forandring, for en tilbagevenden til det "Amerikanske Systems" tiltag med øremærkede kreditter, og for at lade præsident Trump udføre hans intention om at genoprette fredelige forhold til Rusland og Kina, så må vi mobilisere borgerne til at kræve præcis denne politik.

Ekspresopdatering af appellen den 28. februar 2020 til præsident Trump, præsident Xi, præsident Putin, premierminister Modi og andre landes ledere om hastegennemførelse af Lyndon LaRouches fire love

Opdateret den 8 marts 2020

Af Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Institutet

De fleste sundhedseksperter betegner nu officielt coronavirus som en pandemi, og kun et fåtal undgår dette udtryk for ikke at 'puste for meget til' markederne og investeringerne i "pandemiske obligationer". Det står også klart, at denne pandemi vil være dødsstødet for det i øvrigt allerede bankerotte finanssystem, hvor det største aktiemarkedskollaps siden 2008, det hidtil usete fald i udbyttet på 10-årige amerikanske statsobligationer og meddelelsen fra Bostons centralbankdirektør, Eric Rosengren, om at gå over til "helikopterpenge", er alarmerende og ubestridelige signaler.

I stedet for at tage ved lære af Kina, som ifølge WHO har sat en ny standard for håndtering af en sådan krise, har de fleste regeringer (Italien og Japan er undtagelser) ikke brugt den tre måneder lange varselstid, som de fik på grund af Kinas effektive alarmberedskab. Det er chokerende – men ikke overraskende – hvor fuldstændig uformående det liberale

etablissement har vist sig at være i forhold til at reflektere over det faktum, at det er deres politik, der er årsagen til at hele den menneskelige civilisation nu er truet, og i forhold til at drage konklusionerne og ændre deres fremgangsmåder.

Allerede i 1974 oprettede Lyndon LaRouche en økologisk-biologisk 'Holocaust- arbejdsgruppe' for at undersøge virkningerne af IMF og Verdensbankens politik for nedskæring af fødevare- og energiforbrug samt sundhedsudgifter i udviklingslandene – der viste at dette ville føre til biologiske katastrofer, fremkomsten af gamle og nye sygdomme og pandemier. I de følgende årtier offentliggjorde LaRouche og hans bevægelse mange flere advarsler samt fremlagde konkrete udviklingsprogrammer for alle kontinenter, hvis udførelse ville have forhindret den nuværende krise i at komme ud af kontrol.

Selvfølgelig vil de såkaldt industrialiserede lande på en eller anden måde klare krisen, men til hvilken pris? På grund af privatiseringen – dvs. profitorienteringen – af sundhedssektoren, er der nu alt for få senge til intensiv behandling. Den belgiske læge og leder af den nationale lægefagforening, Dr. Philippe Devos, har netop advaret om, at denne mangel vil føre til nedprioritering af gamle mennesker for de unges skyld, når antallet af tilfælde overstiger antallet af tilgængelige faciliteter til intensiv behandling, hvilket han forventer vil ske. Vil vi vende tilbage til skråplanet med at afslutte "uværdige liv", som blev fordømt i Nürnberg-retssagerne?

Og hvad med de fattige lande, som ikke engang har kapacitet til test, endsi­ge behandling? Hvad med lande som Haiti, Nigeria og Bangladesh? Hvad med Iran, hvor sanktionerne af medicinske forsyninger helt klart allerede forårsager unødige tab af mange menneskeliv?

Hvad med græshoppeplagen i afrikanske og asiatiske lande, en fare, som har været kendt i mange måneder, og hvor den

latterligt lille påkrævede økonomiske hjælp på \$ 76 millioner ikke er blevet ydet, så der nu er fare for, at græshoppesværmene udvikler sig til en fuldgældig invasion, der truer millioner af menneskers liv i løbet af kort tid?

Hvad med de barbariske optrin ved den græsk-tyrkiske grænse, hvor politi fra begge sider bruger tåregas mod flygtninge; hvor den ene side muligvis "iscenesætter" disse mennesker, der absolut ingenting ejer, men den anden side, ikke mindre barbarisk, forsøger at opretholde "beskyttelsen" af EU's ydre grænser? Tror EU-etablissermentet virkelig, at de kan bygge en ny 'Limes-linje' rundt om Europa, (Limes Germanicus var den befæstede grænse, der adskilte Romerriget fra de germanske stammer, red.) mens Sydvestasien og Afrika sprænges indad af en coronavirus-pandemi, en græshoppeplage, sult og desperation?

Dette etablisserment vendte det blinde øje til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, som trods alt er hovedårsagen til flygtningekrisen. De har ikke haft nogen interesse i at opbygge infrastruktur i Afrika i de seneste årtier, hovedsageligt på grund af deres neo-malthusianske ideologi. Har de i virkeligheden accepteret ideen om at lade denne pandemi og denne græshoppeplage følge deres "naturlige gang"? Og falder dette ikke i tråd med den grønne ideologi, der forkynner at det er godt for miljøet at have færre mennesker?

Der er en løsning på denne eksistentielle krise, men når den såkaldte "elite" er moralsk uegnet til at indføre de nødvendige reformer, har vi brug for en bred mobilisering af befolkningen, der må blive "statsborgere" (Staatsbürger). Der må være et udbredt, folkeligt krav om, at de førende lande i verden – startende med USA, Kina, Rusland og Indien – støttet af andre – må gennemføre følgende trin i omorganiseringen af det nuværende finanssystem:

- 1) Der må omgående indføres et globalt system med

bankadskillelse, efter nøje forbillede af Roosevelts Glass/Steagall-lov af den 16. juni 1933. Inden for dette system skal de almindelige banker stilles under statslig beskyttelse og adskilles fuldstændigt med en brandmur fra de spekulative investeringsbanker, der ikke længere har adgang til de almindelige bankers formuer eller til skatteyderbetalte redningsaktier. Disse bankers giftige papirer, indbefattet løbende derivatkontrakter, skal afskrives. Berettigede fordringer, der har med den reelle økonomi at gøre eller med den arbejdende befolknings pensioner og andre formueværdier, skal også anerkendes som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må dog foreløbig indefrysnes og undersøges af statslige institutioner for deres berettigelse.

2) Der må oprettes en nationalbank i alle lande, i traditionen fra Alexander Hamiltons Bank of the United States eller i stil med den tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau efter 2. Verdenskrig, således at statslige kreditter kan forsyne den fysiske økonomi med de nødvendige midler for produktive investeringer. Udstedelsen af disse kreditter må rette sig efter principperne om en høj energistrømningstæthed og en optimal forøgelse af produktionsmidlernes og arbejdskraftens produktivitet gennem en betoning af videnskabelige og teknologiske fremskridt.

3) Mellem deltagerlandene må der indføres et system med faste valutakurser, og der skal indgås samarbejdsaftaler mellem suveræne stater angående nøje definerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse aftaler udgør tilsammen faktisk et nyt Bretton Woods-system i Roosevelts forstand, med det udtrykkelige formål at fremme udviklingslandenes udvikling.

4) Den yderst nødvendige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet for at kunne forsyne en global befolkning på næsten otte milliarder mennesker i dag må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram, for at virkeliggøre fusionsenergi og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskaberne, for at kunne finde løsninger på

problemer som coronavirus, såvel som et internationalt samarbejde inden for rumfart og rumteknologi; dette kan skabe den nødvendige næste økonomiske platform for verdensøkonomien, sådan som økonomen Lyndon LaRouche har udviklet det.

Bælte- og Vejinitiativet, der blev indledt af præsident Xi Jinping, og som 157 lande allerede har tilsluttet sig, tilbyder et konkret perspektiv for at bringe den industrielle udvikling til Sydvestasien og Afrika, hvilket der er et presserende behov for. Kina har tilbudt at samarbejde med alle lande på planeten i et 'win-win-samarbejde' om at udvide Den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika og på denne måde give et konkret udviklingsperspektiv, hvilket er den eneste humane måde at løse flygtningekrisen på. USA og alle europæiske nationer må og skal samarbejde om denne plan.

Vi, de undertegnede, retter denne indtrængende appel til de nævnte regeringer om nu at handle i dette øjeblik med dets voldsomme udfordringer for hele menneskehedens sikkerhed og eksistens, for at korrigere fejlene i det nuværende system der førte til den øjeblikkelige krise, og vende tilbage til principperne for det almene vel, nationalstatens suverænitet, fødevarer- og energisikkerhed, medens vi antager en vision for menneskehedens fælles mål og et fremtidigt fællesskab for menneskeheden.

Der er intet bedre tidspunkt til at gennemføre disse nødvendige forandringer end lige nu, her i Beethoven-året, hvor hans monumentale værk udgør et smukt billede af et nyt mønster for en bedre fremtid for menneskeslægten.

Underskriv

gerne

på: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_global

---

LaRouches videnskab om fysisk økonomi er stadig den gyldne standard for at gøre en ende på sult og pandemier

Den 23. februar (EIRNS) – Med verdens opmærksomhed – med rette – fastholdt på COVID-19-epidemien, samt faren for at den, til trods for Kinas samlede bestræbelser på at begrænse den, kunne vokse til en fuldgyldig global pandemi, bliver de presserende nødvendige skridt for at stoppe den truende græshoppeplage, der nu spreder sig over Afrikas Horn og dele af det sydlige Asien, ikke taget, og er knapt nok på radarskærmen hos de fleste af verdens nationer.

Dette til trods for den kendsgerning, at den ultimative årsag til begge disse truende hhv. sundheds- og sultkatastrofer er den samme: det [sidste] halve århundredes sammenbrud af den fysiske økonomi og levestandard for størstedelen af verdens befolkning, som et resultat af det britiske imperiums politik for finansspekulation og plyndring – et problem som Lyndon LaRouche på enestående vis har drøftet.

Hvis det ikke var for det britiske imperiums geopolitiske politik for overlagt folkedrab, ville det være relativt let for en gruppe af nationer i fællesskab at tackle den øjeblikkelige græshoppekrise på Afrikas Horn – som trods alt har været kendt i flere måneder. Og dog har FAO kun været i stand til at skaffe 22 millioner af de 76 millioner dollars, der er nødvendige for den mest elementære sprøjtning fra luften og andre foranstaltninger, som er nødvendige for at stoppe sværmene af græshopper, og redde de afgrøder hvis ødelæggelse nu truer med at presse 30 millioner mennesker over

tærsklen fra sult til hungersnød. Sådanne kortsigtede nødforanstaltninger ville sidenhen åbne for mere grundlæggende forskning og gennembrud inden for optisk biofysik, fusionsenergi og andre områder, der er nødvendige for at tage fat på de underliggende problemer i den fysiske økonomi.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange advarede om, har mennesker, der tillader at en sådan behandling af Afrika og andre fattige regioner fortsættes, mistet den moralske egnethed til at overleve.

Dette tog LaRouche op i en knusende bredside mod malthusianisme, i en artikel fra december 1981 med overskriften: "Det økonomiske behov for at øge den menneskelige befolkning", som blev bragt første gang i ugemagasinet EIR den 21. februar 2020:

"Denne vidt udbredte folkemorderiske praksis med støtte fra indflydelsesrige kredse og enkeltpersoner kombineret med den almindelige befolknings uhyrlige tolerance af en sådan virksomhed må betragtes som en afspejling af det faktum, at befolkningers og førende institutioners moralske habitus i dag er kvalitativt værre end i 1930'erne og 1940'erne. Det foreliggende problem er ikke kun spørgsmålet om at forhindre folkedrab; tolerancen for en [malthusiansk affolknings]politik som 'Global 2000' i dag må ses som endegyldigt symptomatisk for en civilisation, der må reddes fra tabet af den moralske egnethed til at overleve."

Igennem næsten et halvt århundrede har LaRouche identificeret arten af denne folkemordspolitik, som nu skaber truslen om en ny bølge af globale plager og pandemier, samt den påkrævede løsning. I en artikel den 7. maj, 1985 med titlen: "Rollen for økonomisk Videnskab ved projicering af Pandemier", skrev LaRouche:

"Betingelserne for økonomisk bestemte pandemier kan enten være det tilfælde, hvor det gennemsnitlige forbrug bliver bestemt

af et fald i potentiel relativ befolkningstæthed til under niveauet for [opretholdelse af] den eksisterende befolkning, eller i særlige tilfælde, at udviklingen i husholdningernes 'markedskurv' falder under energiniveauet i systemet for en stor del af befolkningen. Vi er mest bekymrede over indvirkningerne på sundhedstilstanden, når den ernæringsmæssige kapacitet per indbygger falder under et [givet] relativt biologisk minimum, og også effekten af sammenbrud af sanitære forhold og andre relevante aspekter af den grundlæggende økonomiske infrastruktur for betingelserne for en underernæret befolkning.

"Den første antagelse om at dødelighedsprocenten vil stige ved underernæring, kræver ingen særlig undersøgelse udtrykt på sproget for økonomisk videnskab som sådan. Det er det andet alternativ, at den underernærede befolkning kan blive en grobund for udbrud af epidemiske og pandemiske sygdomme, som kræver særlig opmærksomhed.

"Det er blot nødvendigt at beregne faldet i befolkningspotentialitet i retning af sådanne tærskel-niveauer, og tage i betragtning hvor længe sådanne omstændigheder historisk set skal stå på, før en ny stigning i pandemier er under opsejling, for at forudse hvornår, hvordan og hvor en fortsættelse af udviklingen fra 1974 i pengepolitikken og den økonomiske politik sandsynligvis vil skabe sådanne frembrud."

Som der argumenteres i begæringen, der opfordrer præsident Donald Trump til at rense Lyndon LaRouches navn: Eftersom LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en retfærdig Ny økonomisk Verdensorden for universel, højteknologisk udvikling ikke er blevet iværksat, er hundredvis af millioner mennesker over hele verden forblevet i fattigdom og snesevis af millioner omkommet unødvendigt. Det har kun været pga. Kinas nylige politiske tiltag, der meget ligner dem, som blev foreslået af LaRouche for snart 50 år siden, at folkedrabet er stoppet – i det mindste på store dele af planeten."

Med frikendelsen af præsident Trump i den falske rigsretssag og med hans nylige heftige angreb mod justitsmordene på Roger Stone, Rod Blagojevich og i andre sager, er tiden nu inde til, at Trump endelig tager skridt til at rense Lyndon LaRouches navn og hans ideer.

Vupti! Bloomberg går i opløsning

Den 20. februar (EIRNS) – Efter at have brugt godt 300 millioner dollars på annoncer til sin forsinkede opstart i den demokratiske præsidentkampagne, gik Mike Bloomberg onsdag aften op i røg i Nevada, da han optrådte i sin første tv-debat. Bare over de sidste uger har han købt 2 milliarder annoncer på Facebook og Google – ca. 30.000 annoncer i minuttet. Dette konstruerede portræt af 'Mussolini Mike', sammen med et par pæne fraser, løftede hans meningsmålinger fra 4% til 19%, praktisk talt i løbet af natten og bragte ham på linje med Bernie Sanders – indtil nationen så ham 'i aktion' på scenen i går aftes.

Det større problem er, at de andre kandidater – selvom de tilsyneladende midlertidigt har glemt Donald Trump i deres hektiske indsats for at angribe Bloomberg – nægtede at angribe kernen i det onde, som den rigtige Mike Bloomberg repræsenterer. Kun hvor det passede ind i deres "identitetspolitiske" ideologi, udfordrede de ham – at han er milliardær, hans kvindehad, hans racisme. Men der blev ikke sagt et ord om hans nedgørelse af landmænd og maskinførere som tankeløse idioter, der kun kan putte frø i jorden eller bruge

en skruenøgle. Kunne det tænkes, at de alle grundlæggende er enige med Bloomberg i det? Når alt kommer til alt ser de ud til at dele Hillary Clintons opfattelse af, at Trump-basen kun er dumme arbejdere, "den sørgelige flok". De udfordrede heller ikke hans opfordring til aktiv dødshjælp, at der må spares penge ved at nægte at behandle mennesker over en bestemt alder med medicin. Er det muligt, at de også er enige med ham i det?

På et enkelt spørgsmål er der ikke tvivl om andet, end at hele banden af demokratiske kandidater er fuldt ud enige – at verden snart vil brænde op på grund af global opvarmning, hvis vi ikke lukker for den industrielle udvikling i ind- og udland, stopper alle nationer fra at producere energi med fossile brændstoffer, og i denne proces reducerer verdens befolkning til et niveau, der betragtes som acceptabelt af prins Charles og prins Philip – et sted under 1 milliard. Her finder man Bloombergs virkelige akkreditiver som en tilhænger af folkedrab, forpligtet til at tvinge hele det vestlige finanssystem til at afskære kredit til alt, hvad der har et "kulstofaftryk".

Trump har med rette latterliggjort klimakulden – i går ophævede han den vanvittige grønne politik om at nægte vand til landmændene, alt imens ferskvand går til spildevand og ledes i havet.

Og så er der Kina. Mens Trump indgår handelsaftaler med Kina og roser både deres reelle utrolige fremskridt, og deres leder Xi Jinping, er både demokraterne og republikanerne slaviske i gang med at føre konfrontationspolitik imod Kina, velvidende at det hurtigt kan føre til krig. På sikkerhedskonference i München var der ikke pause mellem Nancy Pelosi og Mike Pompeos fordømmelse af Kina for stort set alle problemer i verden.

I pjecen, med titlen "Er Mike Pompeo moralsk egnet til at være udenrigsminister?", der nu cirkuleres internationalt af EIR, spørges der: "Handler Mike Pompeo imod USA's interesser ved at spille med i 'The Great Game' for krig og splittelse,

inspireret fra London?

Præsident Trump konstaterede, at hvis han havde lyttet til sin tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, "ville vi befinde os i 6. verdenskrig nu." Dette gælder lige så vel for Mike Pompeo – hans daglige løgne og trusler mod Kina, 'Bæltet og Vejen', deres videnskabelige kapacitet og intentioner, viser at han tror på den britiske geopolitiske tankegang – enten regimeskifte eller krig. Trump identificerede korrekt denne mentale sygdom ved at erklære Irak-krigen som den største fejl i historien, og ved at sværge på at få landet ud af disse uendelige krige og at etablere venlige forbindelser med Rusland og Kina.

For at Trump kan bruge sine betydelige forhandlingsevner, må han tillades at indkalde til et hastetopmøde med sine venner Xi Jinping og Vladimir Putin, for at sætte en stopper for de "uendelige krige" og samarbejde om at afslutte de adskillige plager, som menneskeheden står overfor i dette kritiske øjeblik: terrorisme, coronavirus og græshopper, der truer millioner i Afrika og Asien. Ved at stå sammen i bekæmpelsen af disse trusler imod menneskeheden kan disse store ledere også iværksætte de påkrævede politiske nødforanstaltninger for at opbygge verdensøkonomien, for sammen at vove sig ud i rummet og igangsætte en kulturel renæssance, der trækker på historiens store epoker i Kina, Indien, den arabiske verden, Afrika og Europa.

Den , guderne vil

tilintetgøre...

17. februar (EIRNS) – Fokuser ikke på et enkelt aspekt af de forskellige kriser, som menneskeheden står overfor, advarede Helga Zepp-LaRouche i går. Denne fremgangsmåde vil føre til en fejlagtig fortolkning af, hvad der foregår i verden, og hvad der skal gøres ved det. Spørgsmålet er: Hvorfor truer COVID-19-virusepidemien med at blive til en global pandemi, hvis den ikke begrænses? Hvorfor kan det forpurrede forsøg på rigsretssag mod præsident Donald Trump blive et endnu mere ubehageligt åbenlyst statskup? Hvorfor kan angrebet af græshoppesværme, der fejer over Afrikas Horn, blive til en fuldstændig græshoppeplage, der ødelægger fødevareforsyningen for nationer, der tegner sig for næsten 2 milliarder af klodens 7,6 milliarder mennesker? Hvorfor er den aktuelle dekonstruktion af musik og kunst på vej til at omdanne menneskeheden til en satanisk sekt? Og hvorfor sker alt dette på samme tid?

Svaret er, fortsatte Zepp-LaRouche, at "vi befinder os i en ekstraordinær tumultarisk forandring af en historisk periode, hvor de fleste mennesker absolut ikke er klar over, hvor gigantisk den transformation og det sammenbrud der foregår faktisk er". Det såkaldte 'Vesten' er i opløsning, det transatlantiske finanssystem befinder sig i en sammenbrudskrise, og dets regerende etablissement, centreret i City of London, er parat til at påtvinge diktatur og fascistisk nedskæringspolitik for at forsøge at holde sig oven vande. De har vist deres fuldstændige manglende evne til så meget som at overveje, hvorfor deres liberale imperialistiske system kollapser, eller se på muligheden for at det er deres egen politik, der har ført til den nuværende katastrofe.

Denne inkompetence blev udstillet til fulde på den netop afsluttede sikkerhedskonference i München, hvor talsmænd for det gamle regime, såsom den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo og formand for Kongressen, Nancy Pelosi, forsøgte at

forvandle det til et skydetelt imod Kina, netop på et tidspunkt, hvor dette land gør sit yderste for at begrænse COVID-19-virussen til fordel for hele verden.

USA og Europa skulle samarbejde med Kina og Rusland, ikke true og angribe dem, insisterede Zepp-LaRouche. Et topmøde med de fire magter, der er specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Kina, Rusland og Indien – må arrangeres i de kommende uger for at håndtere den voksende kaskade af eksistentielle kriser, som planeten står overfor, og løse dem ved at sætte det døende Britiske Imperium ud af spillet og organisere et nyt paradigme til erstatning herfor. Det er en mission, der kun kan opnås ved at tage fat på Lyndon LaRouches politik og metode; LaRouche, hvis levende eftermæle af den grund må renses og mobiliseres.

Når skæbnen afhænger af en prognose

Den 12. februar (EIRNS) – Det er passende, at når vi markerer etårsdagen for Lyndon LaRouches bortgang den 12. februar, 2019, tager fat på hans begreber og metode for at evaluere den aktuelle strategiske situation og kortlægge vores fremtidige kurs. Den 7. september 2007 offentliggjorde LaRouche en artikel i magasinet Executive Intelligence Review med overskriften “Når Skæbnen afhænger af en prognose” (When Fate Hangs on a Forecast), der begyndte som følger:

”Det egentlige strategiske formål med, og funktion af, en kompetent økonomisk prognose er ikke at forsøge at forudsige hvad der vil ske, men at få det til at ske.

"Dagens emne er et omtvistet felt, hvortil jeg har udviklet visse enestående færdigheder, færdigheder inden for den gren af strategisk indsigt, der kaldes langtidsprognose. Dette indebærer ikke blot passivt at forudse hvad der sandsynligvis vil ske; det handler om at udforme en politik af den type som jeg præsenterer, med den hensigt at iværksætte bydende nødvendige handlinger, der muligvis kunne redde os fra en nuværende, fremstormende global finansiel katastrofe, en kommende katastrofe, der nu er gået ind i sin sidste fase.

"Det er ikke igennem ren sansning, at vi er i stand til at regne ud hvilken viljemæssig kraft der, skjult for vores blik, ligger mellem disse enkelte punkter på vores sansers skærbillede. Det er gennem vores indvirkning på universet, at vi tvinger dets hemmeligheder til at manifestere sig, ikke kun som sanseindtryk, men som en højere, autoritativ manifestation i sindet, som må teste den usete tilstedeværelse og de formodede intentioner af hvad end viljemæssige kraft, der ligger bag den handling, som ellers muligvis blot ville forblive et sanseindtryk."

"Disse usynlige kræfter må således tvinges til at afsløre sig selv. De må tvinges til at afsløre ikke alene den effektive tilstedeværelse, der er skjult bag de fodspor, vi kalder sanseindtryk. Vi må teste de formodede forsætlige intentioner fra disse kræfter, afprøve disse intentioner... hvilket ægte videnskab anerkender som universelle principper, da sådanne principper blev kendt som 'dynamis' af Pythagoræerne eller som 'moderne dynamik' af Nicholas Cusanus, Johannes Kepler, Gottfried Leibniz og Bernhard Riemann. Ud fra den viden, som kun kan tilegnes på denne måde, får vi de midler, hvormed manden og kvinden, formet i skaberens billede, er i stand til at handle mere eller mindre effektivt på en måde, der opfylder vores skæbne som dødelige; på den måde, der af Ham på enestående vis er tildelt os.

"På denne baggrund er det en kendsgerning, at

jeg siden den tid, i 1953, hvor jeg lagde mig fast på Bernhard Riemanns metode indenfor fysisk geometri, ikke nogensinde har fejlet med en økonomisk prognose, som jeg har fremlagt; og kun undtagelsesvis har denne prognose antaget formen af, hvad der for nogle fejlagtigt kunne se ud som det der normalt betragtes som en simpel forudsigelse.”

I dag, mere end 13 år senere, er den dominerende realitet der former planeten, i høj grad som LaRouche forudsagde: det bankerotte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, og den 50-år lange nedstigning til helvede af de fysiske økonomier i dets værtslande med deres ofre. Græshoppesværmene, der især plager store dele af Afrika og Sydvest- og Sydasien; fremkomsten af den nye coronavirus (2019-nCoV), der – hvis det ikke havde været for de heroiske foranstaltninger, som den kinesiske regering har taget – måske allerede havde fejet over alle kontinenter og de fleste nationer med utallige ofre til følge – disse er alle dødbringende problemer, der kan begrænses og overvindes med de forholdsregler, som blev foreslået af LaRouche for årtier siden. Videnskabelige lynprogrammer til udvikling af fusionsenergi og kolonisering af rummet samt optisk biofysik er og bliver de mest presserende behov i dag for at hæve den overordnede teknologiske platform for noosfæren, den menneskelige fysiske økonomi, til at klare sådanne kriser.

Helga Zepp-LaRouche tog spørgsmålet om de forskellige indikationer på den kollapsende fysiske økonomi op i sine bemærkninger den 11. februar, hvor hun opfordrede til ”internationalt samarbejde med Kina” for at besejre virusset. Ideen om at dette er et ‘kinesisk virus’ er udtryk for den mest afskyelige racisme. Jeg er forbløffet over, at nogen ikke kan indse, at sygdomme ikke har nogen nationalitet. Vesten burde snarere hjælpe til og sende medicinske teams, tilbyde samarbejde og ellers gå sammen for at besejre sådanne nye problemer som græshoppesværmene i Afrika. Lige nu ville det være muligt at stoppe det, men hvis man ikke handler i tide,

vil det udvikle sig til et enormt problem, som det vil være meget vanskeligere at slippe af med efter et år. Mange mennesker vil dø som et resultat af fødevaremangel, fordi disse grashopper har en tendens til bare at æde enhver afgrøde og efterlade ødelæggelser.”

Zepp-LaRouche fortsatte: ”Der er et sammenbrud i Vesten... Hvad vi har brug for er en ny model for samarbejde, et nyt paradigme, hvor man stopper denne form for geopolitisk konfrontation, der kun kan føre til en katastrofe. Og til det har vi brug for ‘De fire Love’ fra Lyndon LaRouche. Vi er absolut nødt til at tænke på den menneskelige art ud fra et fremtidigt standpunkt.”

Hun afsluttede med at opfordre folk til at drage fordel af, at dette er året for Beethoven, og at mange mennesker, som en følge heraf, lytter til Beethovens musik. Den dybe kulturelle krise vi står midt i er en del af det samlede forfald i hele den transatlantiske sektor, sagde Zepp-LaRouche, og det at lytte til klassisk musik, især Beethoven, “er den bedste måde at få folk til at opløfte deres sind. Vi har brug for en kulturel renæssance i Vesten.”

**Udtalelse af præsidenten for
det Internationale Schiller
Institut
Kina fortjener ros og**

samarbejde for dets kamp imod coronaviruset

Af Helga Zepp-LaRouche

Den 7. februar 2020 – Navnet på det tyske ugeblad 'Der Spiegel' betyder på engelsk: "The Mirror" ("Spejlet"). Og hvad man i denne uge rent faktisk ser på forsiden af den trykte version af Der Spiegel – en person med en gasmaske, beskyttelsesbriller, øretelefoner og en rød hættetrøje – er et spejlbillede af de racistiske redaktørers grimme ansigter. Overskriften "Coronavirus Made in China" skulle faktisk have været "Det racistiske monsters [der Spiegels] grimme fjæs".

Dette stykke 'gule snavs'-journalistik var så slemt, at den kinesiske ambassade i Tyskland udsendte en formel klage på deres hjemmeside. Den berygtede 'Jyllands-Posten' fra Danmark havde en lige så modbydelig såkaldt satiretegning, der anbragte coronavirus på det kinesiske flag. Forskellige amerikanske såkaldt 'mainstream-medier' bruger det afskyelige, racistiske udtryk "Den gule Fare". Hvad alle disse skildringer viser, er den grimme virkelighed af en åbenlys indgroet racisme under et meget tynd lag fernis af "vestlige værdier".

Sagen er, at generaldirektøren for WHO, Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, gentagne gange har rost Kina for en fremragende håndtering af epidemien, og har bemærket at Kina har sat en ny standard for behandling af sådanne problemer. Andre embedsmænd i sundhedssektoren oplyser, at responsen fra den regionale regering i Wuhan og udbredelsen af information er "moderne", og at der er blevet offentliggjort en ekstremt imponerende mængde nye oplysninger i deres daglige opdateringer siden 31. december/1. januar.

At betegne en virus som "kinesisk" er lige så dumt som at sige, at det er en persons egen skyld, hvis han smittes af

influenza eller bliver syg i almindelighed. Det kan ske overalt i verden, og det kan ske for enhver person på planeten. Læren fra dette nylige tilfælde af reaktionen på udbruddet af coronavirus er, at det viser hvem i det internationale samfund, der er i stand til at reagere [hensigtsmæssigt] på farer, der truer hele menneskeheden; hvem der er en 'hulemand', og hvem der ikke er.

Hvis Europa og USA ønsker at være troværdige, når talen falder på "menneskerettigheder" og "vestlige værdier", burde de gå sammen med Kina og samarbejde om at besejre coronavirus. Coronaviruset og det faktum, at 100.000 mennesker hvert år bliver dræbt af komplikationer fra influenza, viser hvor presserende det er at gøre nye gennembrud i den grundlæggende forståelse af livsprocesser for at overvinde hidtil livstruende sygdomme. Europa og USA bør også samarbejde med den mest fremtidsorienterede vision på den internationale dagsorden, nemlig udvidelsen af Bælte- og Vejinitiativet (BVI) til Sydvestasien og Afrika og det internationale samarbejde om 'Rum-Silkevejen'.

Man bør helt sikkert reflektere over aktualiteten i bedømmelsen fra Gottfried Leibniz, der sagde: "I hvert fald forekommer det mig, at forholdene hos os, hvor det moralske forfald griber vældigt om sig, næsten gør det nødvendigt, at kineserne sender os missionærer, som kan lære os den naturlige religions anvendelse og praksis... Derfor tror jeg, at hvis en vismand blev valgt til dommer – ikke angående gudinders skønhed, men de enkelte folks fortrin – ville han give 'guldæblet' til kineserne..."

Jeg synes Leibniz var langt klogere end eksempelvis Der Spiegel, Jyllands-Posten og the New York Times.

Trumps 'Tale om Nationens Tilstand' og Senatets frikendelse skaber et optimistisk øjeblik, en åbning for LaRouches politik.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. februar 2020

Den 5. februar (EIRNS) – Den “overvældende optimisme” i præsident Donald Trumps ‘Tale om Nationens Tilstand’ tirsdag aften, kombineret med hans frikendelse i Senatet ved en afstemning onsdag skaber et øjeblikks optimisme, hvor der er mulighed for at strategiske og økonomiske kriser, der truer menneskeheden, nu kan løses, sagde Helga Zepp-LaRouche i sit ugentlige internationale webcast. Med Trump frigjort fra den seneste trussel om at blive fjernet fra embedet, opfordrede Helga Zepp-LaRouche seerne af hendes ugentlige webcast til at støtte ham i et fuldstændigt brud med de britiske økonomiske og geopolitiske doktriner, der har skabt kriserne. Hun understregede, at tiden nu er inde til at ”folk virkelig burde gå videre med LaRouches Fire-punkts program, herunder Glass-Steagall, en nationalbank, et hasteprogram for fusion og

internationalt rumsamarbejde, herunder mobilisering for at få fuld finansiering af Artemis (NASA's måneprogram, *red.*) presset igennem i Kongressen." Zepp-LaRouche understregede også behovet for et hastetopmøde mellem Trump, Putin, Xi og Modi, og en rensning af hendes mands navn, Lyndon LaRouche, der døde for næsten et år siden.

Frifindelsen af LaRouche, sagde hun, vil gøre det muligt for folk at studere hans ideer inden for økonomi, historie og videnskab, at hæve sig op til det niveau af strategisk tænkning, der er nødvendigt for at drage fordel af dette øjeblik. Et af de virkelige problemer vi står over for, som kan overvindes ved at være bekendt med LaRouches metode, er, at forbindelsen mellem 'energi-gennemstrømningstæthed' og 'potentielt relativ befolkningstæthed', et af nøglebegreberne for succes i den fysiske økonomi, ikke forstås. I stedet tages væksten i aktiemarkedet og andre finansielle aktiver, både internationalt og i USA, med urette til indtægt for at repræsentere reel økonomisk værdi.

Virkeligheden er, at vi står over for en nedsmeltning af det britisk styrede transatlantiske finanssystem, kombineret med et fysisk økonomisk sammenbrud, hvilket gør det næsten umuligt for det meste af verden at håndtere kriser som f.eks. græshoppesværmene, der nu hærger i Afrika og store dele af Sydvestasien samt spredningen af den nye coronavirus (2019-nCoV). Sådanne kriser, såsom den fortsatte fare for regional og endda termonuklear krig, kræver presserende et topmøde mellem statsoverhovederne for USA, Kina, Rusland og Indien, sådan som både Helga og Lyndon LaRouche gentagne gange har opfordret til.

Optimismen, der fejer hen over USA, og præsident Trumps demonstrerede vilje til at kæmpe, har gjort sådanne politiske valg til en meget reel mulighed.

I modsætning til denne optimisme talte Zepp-LaRouche om Nancy Pelosi "Rumleskaft-øjeblik" (tysk eventyr af brdr. Grimm,

1812, red.) under præsidentens tale om nationens tilstand, hvor hun på teatralisk vis rev sin skriftlige kopi af præsident Trumps tale i stykker; fiaskoen ved Demokraternes primærvalg i Iowa; "spærreilden af racisme" imod Kina i forbindelse med den nye coronavirus, samt Bloomberg-kampagnens 'grønne fascisme', som eksempler på trusler der må overvindes.

Året 2020 er året, hvor det gamle system sandsynligvis vil kollapse – lad os sørge for at det bliver erstattet af et nyt paradigme, der handler i interesse for menneskehedens fælles mål, afsluttede Zepp-LaRouche.

Det Demokratiske Parti falder sammen – er det forsætligt?

Den 4. februar (EIRNS) – Der blev brugt over 50 millioner \$ i staten Iowa af håbefulde Demokrater i det historiske første primærvalg i præsidentkampagnen i 2020. Resultatet var en total fiasko, hvor stemmeoptællingen faldt fra hinanden, og officielle resultater først blev annonceret den følgende dag kl. 17.00. Derudover rapporteres der at have været en meget lav valgdeltagelse for Demokraternes vedkommende, skønt Republikanerne havde en rekorddeltagelse, med over 97 % der støttede præsident Donald Trump.

Men mange mennesker spørger – skyldes det uheld alene? Det er velkendt overalt i nationen, både blandt Republikanere og

Demokrater, at alle de demokratiske kandidater ikke alene var uinspirerede, men har kapituleret til den psykotiske anti-vækst, anti-videnskab, grønne fascistiske dagsorden. Dertil kommer, at befolkningen grundigt væmmes over de tre år hvor det samlede medie/etablissement har haft uafbrudt fokus på at fjerne præsidenten fra embedet, først med den russiske 'and', derefter skrønen med rigsretssagen. Meningsmålingerne for primærvalget i Iowa viste, at Bernie Sanders var i spidsen, mens det sidste store håb for Hillary Clinton-klanen og Wall Street, 'Sleepy' Joe Biden (som Trump kærligt kalder ham), blev forudset til at komme ind på en vag fjerdeplads.

Umiddelbart før valgdagen blev den vigtigste endelige meningsmåling i forbindelse med primærvalget i Iowa – 'Des Moines Register-CNN poll' annulleret. Kilder siger, at meningsmålingen var på nippet til at annoncere det samme resultat: "Bernie nummer 1, Biden på fjerdepladsen". Så faldt selve valghandlingen fra hinanden. Inkompetence? Måske. Men Mike Bloomberg, milliardæren fra Wall Street, var slet ikke med i primærvalget. 'Mussolini Mike', som han kaldes, deltog for sent i opløbet til at være med i de tidlige primærvalg, skønt det Demokratiske Nationale Komité (DNC, *red.*) nu har ændret deres egne regler for at være sikker på, at han kan deltage i de større primærvalg, alt imens han bruger sine egne milliarder på reklamer, der angriber Trump. Som New York Daily News skriver i dagens overskrift: "Michael Bloomberg er muligvis den store vinder af fiaskoen i Iowa."

Dette burde være et advarselssignal for Verden, og ikke kun for USA. Bloomberg og nationalbankdirektør for Bank of England, Mark Carney, er de internationale ledere for bevægelsen 'Grøn Finans', som nu ganske åbent erklærer, at deres hovedopgave er at indføre disciplin i det globale økonomiske system – forretningsbanker, centralbanker, skyggebanker – med henblik på at afskære kredit til enhver branche med "kulstofaftryk." Som Prince Charles sagde på Verdensøkonomisk Forum i Davos: "Det er tid for både

virksomheder, industrier og lande at udarbejde og indføre hvordan de vil afvikle kul og olie og overgå til netto nul ... I den finansielle sektor har mange centralbanker og finansinstitutioner forpligtet sig til at integrere klimarisiko i stresstest, tilsyn og oplysningspligt. Med disse fremskridt er der nu voksende tilslutning fra både finansielle institutioner og virksomheder om at gøre oplysningspligt obligatorisk. "Et sådant program er for 'Huset Windsor' (det britiske kongehus, *red.*) det tilsigtede middel til at opnå deres hovedmål: at reducere verdens befolkningstal, så det svarer til jordens" bæreevne... som de anser for at være mindre end 1 milliard.

Præsident Donald Trump har afvist og latterliggjort vanviddet med at afvikle verdensøkonomien på grundlag af den "falske videnskabs" påstand om kulstofs indflydelse på klimaændringer. Dette er en central årsag til de hektiske bestræbelser i 3 år fra britiske og amerikanske efterretningstjenester for at få ham fra embedet eller i det mindste forhindre genvalg for yderligere en valgperiode. Igennem de sidste 50 år har Lyndon LaRouche været den ledende fortaler for fornuft: for at genoprette amerikansk industri og landbrug; genopbygning af nationens infrastruktur; genoplivning af det hamiltoniske kreditsystem til erstatning af de britiske monetarister; opbygning af "Den tredje Verden" gennem infrastruktur og industrialisering; iværksættelse af programmer for videnskabeligt fremdrift gennem rumforskning og forskning i fusionskraft; og én gang for alle at sætte en stopper for det britiske imperium ved at samle de fire stormagter, Rusland, Kina, Indien og USA, om at opbygge et nyt globalt finanssystem.

I morgen, onsdag den 5. februar, slutter det treårige mareridt med inddømmning af præsidenten, når det amerikanske Senat nedstemmer bedraget med rigsretssagen. Dette betyder ikke, at Demokraterne vil opgive deres undergravende virksomhed, men det frigør præsidenten og hans justitsminister William Barr

til at afsløre de virkelige kriminelle – dem der lancerede kupforsøget mod denne nation – og til at bryde med neokonservative rådgivere, der har forhindret ham i at udføre hans erklærede mål: at afslutte 'regimeskifte-krigene', at erstatte globaliseringen med ægte national suverænitet for alle nationer, og etablere venskabelige forbindelser med Rusland og Kina. Det er et skæbnesvangert øjeblik i historien – nyd det ...ved at agere på vegne af menneskehedens fremtid.

At indgyde optimisme – gør LaRouches program til 'almen viden'

Uddrag fra leder i EIRNS d. 2. og 3. februar, 2020:

Gennem mange år har den afdøde økonom Lyndon LaRouche præcist forudsagt sammenbruddet i USA's økonomi (såvel som dem i Vesteuropa), i deres trinvis nedgang efter 1945, efter 1971, 1989, 1998, 2008 og for nyligt. Hver gang han lavede sådanne forudsigelser, fremlagde han også detaljerne for hvordan økonomien kunne blive genopbygget og omorganiseret for en klar opadgående kurs. Han forlangte genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-beskyttelse ved at udskille spekulative pyramidespil fra den sunde, nødvendige del af banksystemet. Ligesom med Alexander Hamiltons design af Det amerikanske System ved dets grundlæggelse, ville den nationale regering igen blive den vigtigste udsteder af lavt forrentede kreditter, og sørge for vejledende planlægning af en stor del af private kreditter gennem deltagende lån. Nationale kreditter med lav rente ville begrænse sig til produktive

anvendelser og nødvendig service, såsom egentlig sundhedspleje, ikke hældt ud til kapitalfondes spekulation, som USA's centralbank (Federal Reserve) gør dette hver dag. Investeringer ville blive øremærket til at løfte det videnskabelige og teknologiske niveau for produktion. Alt dette vil være kombineret med nationale hasteprogrammer for videnskabeligt og teknologisk fremskridt, såsom bestræbelser hen imod koloniseringen af Mars og udnyttelsen af kontrolleret fusionskraft, som en ubegrænset og nærmest gratis energikilde for menneskeheden.

Der er meget mere at lære, men dette burde give en delvis introduktion til LaRouches plan.

LaRouches plan vil gøre det muligt at bygge alle former for moderne infrastruktur, revolutionere vores industrier, genopbygge vores byer, og skubbe grænserne for menneskehedens magt hinsides Jordens omløbsbane, og dernæst hinsides solsystemet.

LaRouche demonstrerede hvordan USA, Rusland, Kina og Indien kunne igangsætte et nyt internationalt kreditsystem efter disse principper, for at erstatte Den internationale Valutafonds bankerotte system, der er baseret på City of Londons og Wall Streets fallerede markeder. Tidligt i januar måned opfordrede Lyndon LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, til et hastetopmøde mellem USA, Rusland og Kina for at tage sig af truslen mod fred, efter at USA dræbte Irans general Soleimani. Hun gjorde det til en betingelse, at dette topmøde også må arrangere indledende diskussioner for et sådant, nyt vækstorienteret internationalt kreditsystem.

Det er klart at LaRouches idéer, blot et år efter hans død, er tættere på at blive realiseret end på næsten noget tidligere tidspunkt.

Nyt internationalt kreditsystem eller kaos: Trump bør tage initiativet til det.

Den 3. februar (EIRNS) – Indvirkningerne på handel og produktion af den nye coronavirus-epidemi i Kina rammer en global økonomi, der allerede er i recession hvad produktion, industri og handel angår, og som hvert øjeblik er truet med sammenbrud fra ubetalt selskabsgæld og derivatkontrakter, som kan bringe banksystemerne ned. I løbet af fjerde kvartal sænkede 40 centralbanker renten 71 gange og forøgede deres opkøbsprogrammer af obligationer i en desperat kampagne for at støtte aktie- og obligationsmarkeder. Federal Reserve, den amerikanske centralbank, kan ikke undslippe de “kvantitative lempelser” og daglige enorme injektioner af likviditet på interbank-udlånsmarkederne. I morges måtte Kinas centralbank gøre det samme, i størrelsesordenen 170 milliarder \$. Ethvert alvorligt chok vil nu meget hurtigt kunne bringe hele det finansielle system ned.

I dag er det kun lederne af enkelte stormagter, der [stadig] tror fast på et udgangspunkt i reel, fysisk økonomisk vækst – videnskabeligt og teknologisk fremskridt og deraf følgende forøget menneskelig produktivitet. Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien demonstrerer dette ved at afvise alle malthusianske “nye grønne aftaler” (“New Green Deal”) ved aggressivt at forfølge rumforskning, fremskridt inden for kernekraft i og med den russiske præsident Vladimir Putins opfordring til et internationalt hasteprogram for gennembrud i fusionskraft.

Disse fire må handle hurtigt; Præsident Donald Trump bør indkalde dem til et topmøde for at iværksætte et nyt kredit- og pengesystem, og gøre det hurtigst muligt.

Kinas nødvendige (minimum) to-ugers nedlukning af forretninger og arbejde i 24 provinser kunne sammenlignes med en "strejke", der lukker ned for 70-80 % af dets økonomi i to uger eller længere. Det er et chok. Det betyder, at alle fire af disse førende magter nu står over for faldende produktion og beskæftigelse i fremstillingssektoren. Dette omfatter i særdeleshed Indien; den amerikanske fremgang i produktionssektoren stoppede i midten af 2019. Disse lande har også alvorlige bobler af selskabsgæld; kun Kinas banker er delvist beskyttet af en Glass/Steagall-bankadskillelse.

Det alvorlige problem med coronavirus-epidemien sætter fokus på den absolutte nødvendighed af at få afsluttet det internationale valutasystems 45-årige imperium med "flydende valutakurser", finansspekulation og nedskæringer rettet mod industrier og husholdninger. Dette system blev skabt af finanskredsene i City of London, da dets banker i 1971-73 lykkedes med at likvidere Franklin Roosevelts pro-industrielle og progressive Bretton Woods-system. Nu barsler det med "New Green Deals", og Davos-milliardærer og de britiske royale planlægger direkte nedlægninger af hele industrier og landbrugssektorer, hvilket truer med affolkning forårsaget af sygdom og underernæring.

I lyset af nødvendigheden af et firemagts-topmøde for at vende denne krise, mest hensigtsmæssigt på initiativ af USA, er det interessant, at RAND Corporation i en kommentar den 30. januar til en undersøgelse foretaget af RAND Europe i august 2018 kundgjorde en holdningsændring til Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) med store projekter inden for jernbane-, havne- og energinfrastruktur i hele Eurasien. Idet han noterede sig, at udviklingslandene har behov for titusinder af milliarder af dollars i nye infrastrukturinvesteringer, sagde Hui Lu, der også stod i spidsen for undersøgelsen i 2018: "Den

foreslåede investering i BVI øger ikke kun handlen i BVI-regionen, men også i områder uden for initiativet, såsom EU. Samlet set stiger de samlede handelsmængder med 329 mia. \$ for BVI-regionen og 133 mia. \$ for EU. En forbedring af infrastrukturen i regionen ser ud til at præsentere et win-win-scenarie med henblik på indvirkningen på handel mellem mange lande.

"Kinas egentlige bevæggrunde for BVI kan stadig være uklare, men Vesten kunne også overveje initiativets potentiale for at levere vedvarende økonomiske, sociale og miljømæssige fordele for alle, og finde måder at støtte infrastrukturforbedringer i de involverede lande." (Se "Økonomisk gevinst er mulig for alle involverede, hvis infrastruktur forbedres i lande, der er omfattet af Kinas BVI", af Hui Lu, en kommentar i RAND-bloggen.)

Dette var formålet med FDR's (Franklin D. Roosevelts, *red.*) originale ide om Bretton Woods-systemet. Måden at realisere det nu begynder med et hastemøde med statsoverhoveder for at afværge et nyt økonomisk sammenbrud, værre end i 2008, ved at skabe et 'nyt Bretton Woods'.

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for

at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Instituttet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton Woods-system, der gennemfører hans "Fire love" fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, "et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under

fejringen af FN's 75-års jubilæum (i september under FN's generalforsamling). "Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed." Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de "Fem" [faste medlemmer af] FN's Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlin-konferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt "ikke ved hverken ud eller ind", eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at

skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag, hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for

at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel

den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikerne taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser. Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan

tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikens og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010 plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er

interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegynde udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydnet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søvne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig

tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskriverne af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentialer, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinas tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslåede sikkerhedsgarantier, alt imens Kinas Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte JCPOA og få Trump-aftalen i stedet." Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag; rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager

fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Amerika har ikke brug for britisk regimeskifte i Iran, men fred og økonomisk genopbygning i Mellemosten

Den 12. januar (EIRNS) – Med både Rusland og Kina, der nu prøver at gribe ind med våbenhviler og genopbygningsprojekter i Sydvestasien og Nordafrika, er det bydende nødvendigt at afholde et hastetopmøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin for at garantere stabilitet og tilvejebringe kreditter til økonomisk udvikling i denne store region.

Lad nu dette topmøde finde sted hurtigt, mens flertallet af amerikanere, der støtter deres præsident, ønsker fred, og

sammen med senator Rand Paul fra Kentucky tænker: "Dette er tiden til at vende hjem. Den irakiske regering, den demokratisk valgte regering, ønsker, at vi vender hjem. Vi bør vende hjem". Lad dette topmøde blive afholdt, så der kan indgås aftaler og frigøres investeringer til at sætte gang i entreprenørmaskinerne i de lande, hvor amerikanere har været i krig igennem næsten 20 år.

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag den 15. januar, her [i USA] og rundt omkring i verden, for at støtte opfordringen, der blev udstedt af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, den 7. januar, om at afholde dette hastetopmøde mellem de tre stormagter.

Præsident Donald Trump sagde: "Vi har ikke brug for olien" fra disse lande – USA er den førende olieproducent i verden. Hvem kontrollerer krigshøgene, John Bolton, Mike Pompeo, Lindsey Graham, m.fl., der har overbevist ham om, at USA må "beholde olien" dernede, "opretholde baserne"?

Pas på med "regimeskifte", der atter viser sit grimme ansigt over med Iran og Irak; det er det britiske imperiums geopolitiske spil. I 1999 meddelte den britiske premierminister, Tony Blair, på World Affairs Council i Chicago, at regimeskifte nu ville være den "anglo-amerikanske" politik; igennem alle 16 år med Dick Cheney og Barack Obama var det sådan, alt imens amerikanske soldater døde, unge veteraner kom hjem lemlæstede og i chok fra års kampe uden en frontlinje, og narkotika- og alkoholmisbrug og selvmordsraterne steg og steg. For femogtres år siden, da briterne organiserede et kup for at styrte Irans premierminister, Mohammad Mossadegh, fordi han havde nationaliseret det 'Anglo-iranske Olieselskab', bad de CIA om at hjælpe dem med den sidste del af kuppet. Og CIA leverede 'smæk for skillingerne' til briterne, hvilket fik dem til at gå til angreb og fordrive premierminister Mossadegh. Lige siden da, i de mellemliggende 65 år, er det blevet betragtet som et amerikansk kup i Iran!

Nu er den britiske ambassadør i Iran involveret i at starte "natlige gudstjenester", der udvikler sig til protestdemonstrationer, som angiveligt kræver omvæltning af regeringen – og som bliver bragt som forsidestof i samtlige europæiske og amerikanske medier.

Overvundet i sit forsøg på at skabe kaos og regimeskifte i Syrien; overvundet i sit forsøg på at udløse en optrapning mellem Amerika og Iran i de seneste dage; krigspartiet trapper atter op nu.

Præsident Trump blev til dels valgt, fordi amerikanere ønskede at afslutte 'regimeskifte' og gøre en ende på de evige krige. Hvem kontrollerer krigshøgene, der omgiver hans administration? Den britiske ambassadør, Sir (nu Lord) Kim Darroch, sagde – i hemmelige telegrammer – "det er os briter, der styrer dem; vi 'oversvømmer' zonen omkring Trump."

Schiller Instituttets aktionsdag, der afholdes på Dr. Martin Luther King, Jr.'s fødselsdag, søger at skabe et alternativ. Præsident Vladimir Putin fra Rusland har allerede grebet ind og organiseret våbenhvile på to krigsfronter, i Idlib, Syrien og i Libyen. Xi Jinping tilstræber en olie-for-teknologi infrastrukturaftale med Irak, alt imens han underskriver en handelsaftale med USA. Scenen er sat for præsident Trump til at møde dem på et hastetopmøde – væk fra evindelige krige; erstat olien med udvikling, og, på længere sigt, bring menneskeheden ud i solsystemet.

Øjeblikkeligt hastetopmøde blandt præsidenterne fra USA, Rusland og Kina for at redde verdensfreden og definere samarbejde mellem landene der besejrede fascismen for 75 år siden!

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde

at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA."

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: "Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran."

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei "barsk hævn", og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte

deres had mod amerikanere. Hvad enten meningene om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes "Great Game" mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselskende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid

til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

2020 er mulighedernes vindue for LaRouches politik

Den 30. december (EIRNS) – Briterne vil med djævelens vold og magt omdanne 2020 til året for kaos, krige, kup og kulturelt helvede. Muligheden for at gribe ind tilhører os – sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i går – for at gøre 2020 til året for Lyndon LaRouches politik, i en verden der befinder sig i sammenbrudskrise.

Den russiske præsident Vladimir Putin har kastet en veludtænkt kæg i hjulet på hele den britiske geopolitiske drejebog, oplyste Zepp-LaRouche, ved at udvikle og nu opstille det hypersoniske Avangard-missilssystem, der vælter hele skakbrættet af eksisterende atomkrigsstrategier ved at gøre dem teknologisk forældede. Men Putin har ikke kun indsat Avangard: Han præsenterede den for amerikanske embedsmænd til nærmere undersøgelse, og han har tilbudt at inkludere Avangard i forhandlingerne om en ny START-traktat, som foreløbig er sat til at udløbe i februar 2021.

Putin tilbyder at forhandle en helt ny global sikkerhedsarkitektur med præsident Donald Trump, hvilket er en diskussion, som de to ledere bør tage op på et møde ved Elben den 25. april, og/eller ved Moskvas fejring af sejrsmagen [for 2. Verdenskrig] den 9. maj. Vi bør presse på med dette initiativ, sagde Zepp-LaRouche, ligesom vi opfordrede præsident Trump til at deltage i det første Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde i 2017 i Kina, da det er vigtigt

at opbygge en ny platform for forbindelserne mellem USA og Rusland samt USA og Kina. Det er den bedste måde at slå tilbage mod det britiske kup imod Trump, ved at angribe dem på deres udsatte, sårbare flanke.

En sådan ny sikkerhedsarkitektur for planeten er presserende nødvendig, sagde Zepp-LaRouche, men den eneste måde den kan fungere på er, hvis den er baseret på en fælles økonomisk politik, der er bygget op omkring dynamikken i den Nye Silkevej. En sådan politik skal, som Lyndon LaRouche længe specificerede, være centreret om en konkursbehandling af det nuværende spekulative finanssystem – "finanskrisen hænger over os som et damoklessværd", sagde Zepp-LaRouche – og en forpligtelse til samarbejde om menneskehedens fælles mål, deriblandt eftertrykkeligt den hastige udvikling af Sydvestasien, Afrika og andre regioner, som i århundreder er blevet tortureret af britisk imperialistisk politik.

Det økonomiske perspektiv vil imidlertid kun fungere, hvis det ledsages af en renæssance af klassisk kultur, "udtalte Zepp-LaRouche. "Vores indgriben i dette må være fra synspunktet om virkelig at kræve, at USA og hele verden bevæger sig ind i et helt nyt tankesæt, et nyt sæt af forbindelser mellem nationer. Ideen om geopolitik må helt væk, for evigt, fordi det er den slags tankegang, der allerede har ført til to verdenskrige".

I dag må vi kæmpe for den verden vi ønsker at skabe om 50 eller 100 år fra nu af. Hver nation skal finde sin egeninteresse i at kæmpe for menneskehedens fælles mål, og for den klassiske kulturelle renæssance, bygget på skuldrene af Beethoven, Schiller, Cusa, Confucius (Konfutse) – og Lyndon LaRouche.

"Målet med civilisationen er den fortsatte udvikling af vores art som den eneste kreative art i universet", fortsatte hun. "Flere mennesker [må] tage idéen til sig om et ophøjet syn på menneskeheden, idéen om en kreativ identitet som er i overensstemmelse med et anti-entropisk univers i fortsat

udvikling.

Til dette formål, konkluderede Zepp-LaRouche, vil vi opbygge og uddanne en sådan bevægelse, i takt med at vi organiserer hen imod en national Schiller Institut-konference i foråret. Som en del af dette søsætter LaRouche-bevægelsen i marts en international aktionsuge rundt omkring på planeten, især blandt studerende og unge, der vil være baseret på Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2020 til året for LaRouches politik, året hvor vi rykker beslutsomt for at nå menneskehedens fælles mål.

Britiske paralleller til det amerikanske oprør

Den 19. december (EIRNS) – Vanviddet fortsætter i den amerikanske rigsretsproces og demonstrerer endnu en gang, at det ikke er andet end et orkestreret kupforsøg af ophavsmændene til “Russiagate” i de britiske efterretningscirkler og deres aktiver i det Demokratiske Parti. Nancy Pelosi, der selvfølgelig er klar over, at de latterlige rigsretssagspunkter er usande, og ikke engang ville være forbrydelser selv om de var sande, venter nu med at overføre sagen til retsbehandling i Senatet indtil det nye år, i håb om at der skal opstå et mirakel, der kan retfærdiggøre deres faktiske kriminelle hensigt. Justitsminister William Barr gjorde det her til aften klart på Fox News, at der er begået alvorlige kriminelle handlinger af kupmagerne, og at den særlige anklager John Durhams efterforskning agter at gribe fat om nældens rod, ikke kun i FBI og

justitsministeriet, men også i CIA og andre agenturer. Durham har nu udbedt sig mange af de relevante dokumenter vedrørende tidligere CIA-direktør John Brennan, der kørte en stor del af Russiagate-svindlen.

Hensigten – at forhindre Trumps bestræbelser på at etablere venskabelige forbindelser mellem USA og Rusland og Kina og således opbryde den britiske imperialistiske opdeling af verden i uforsonlige blokke – er den samme som i "Ukraine", udvidelsen af kuppet, eftersom de britiske samt Obamas efterretningsfolk er hektiske for at dække over deres direkte rolle i det kriminelle kup mod den valgte Ukrainske regering i forbund med åbenlyse nazi-bander, med det formål at starte en krig med Rusland. Da det ukrainske folk overvældende stemte imod det nynazistiske regime til fordel for præsident Volodymyr Zelenskys intention om at genoprette forbindelserne med Rusland, arbejder Trump nu sammen med Zelensky i dette øjemed. Den falske rigsretsanklage om "magtmisbrug" for Trumps bestræbelser på at afsløre denne massive forbrydelse er latterlig, men alligevel ekstremt farlig.

Situationen i Storbritannien har mange ligheder – selvom man skal være varsom her, da det er det britiske imperium, der står på spil. Boris Johnson og hans toprådgiver, Dominic Cummings, har appelleret til arbejderklassen i Storbritannien, der traditionelt er på linje med Labour-partiet, for at genoprette Storbritanniens historiske industrielle kapacitet og dens styrke inden for videnskabelig forskning og infrastruktur, med et resultat svarende til Trumps 'jordskredssejr' i traditionelle 'Demokratiske' stater ved valget i 2016. De lag indenfor både arbejderpartiet og det konservative parti, der kæmpede imod Brexit-afstemningen i 2016, som var stærkt støttet af Johnson, blev stort set fejlet ud af embederne ved det nationale valg, som gav Johnson hans historiske flertal.

I både Storbritannien og USA ignoreres det hastigt fremstormende økonomiske sammenbrud. Det er aldeles muligt, at

præsident Trump, når boblen brister, vil ty til LaRouche-løsningen, det amerikanske systems politik efter Alexander Hamiltons principper, snarere end til Wall Street-slænget omkring ham. Det er mindre sandsynligt, at Johnson vil gøre det samme, men hvis USA går sammen med Rusland og Kina, hvilket Trump forsøger at gøre, kan denne kombination, med Indien og andre der måtte tilslutte sig, indføre et nyt paradigme for verden, og trække selv briterne med. Dette har været LaRouche-bevægelsens hensigt igennem adskillige årtier – det ligger nu direkte på bordet, hvilket kræver fuld mobilisering af denne nations patrioter og verdens borgere.

Slut med bedrageri af offentligheden. Tiden er moden til LaRouches strategiske løsninger

Den 17. december (EIRNS) – Det strategiske billede er dramatisk, hvor millioner af mennesker går på gaderne i protest mod umulige levevilkår, fra Chile til Algeriet og Libanon. I hele Frankrig fandt der i dag en massestrejke sted imod – blandt andet – regeringens planlagte ændring af pensionssystemet med krav om flere år på arbejdsmarkedet for mindre compensation. Hundredetusinder af mennesker på tværs af sektorer demonstrerede i et omfang, der overgik selv de enorme forsamlinger tidligere i efteråret. På den berømte Paris-opera stillede både sangere og orkestret sig solidarisk. Forsamlet på operaens trappetrin fremførte de "Va Pensiero", de

hebraiske slavers kor fra Verdis opera Nabucco (Nebukadnesar) og andre universelle, patriotiske sange.

Dette er virkeligheden i det kommende nye år. Ingen 'genopvarmede' nyliberale, neo-konservative planer og svindelnumre vil længere kunne formå at forlænge City of London/Wall Streets dødsmerkede 'markedssystem'. Den amerikanske centralbank, Federal Reserve, pumper i løbet af juleferiedagene mange milliarder ind i finanssystemet for at afværge den verserende nedsmeltning.

Det er sådan man må se de seneste dages rekordniveauer på det amerikanske aktiemarked. Pengene flyder rundt overalt. Dagens rekordhøje Dow-indeks på 28.267 er en "opsmeltning", som investorer/spekulanter nu foretrækker at kalde det, hvilket betyder, at det er positivt. Men "opsmeltning" betyder i virkeligheden hvad ordene antyder – økonomisk skum. Der er intet bag "pengene", blot penge og [varm] luft. Federal Reserve-politikken er et bedrageri af offentligheden.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i diskussioner med europæiske kolleger i dag vigtigheden af, at dette er øjeblikket til at udbrede offentligt, hvad der er sandt og gennemførligt – den afdøde statsmand Lyndon LaRouches strategiske økonomiske metode. For fem år siden udstedte han sine "Fire love", baseret på at adskille og forsvare kommercielt nyttige banker gennem Glass/Steagall-loven; stil rigelige kreditter til rådighed for nyttig agroindustriel og infrastrukturel aktivitet, og især til fremme af banebrydende videnskabelige fremskridt gennem rumprogrammet og international rumforskning.

Den form for intervention går hånd i hånd med afsløringen af svindlen bag de 'væbnede' efterretningsnetværk, der går efter det amerikanske præsidentskab, og som også har taget sigte imod Kina og Rusland, på et tidspunkt hvor det er yderst påkrævet med et samarbejde mellem stormagter omkring en fornuftig politik.

I dag sendte præsident Donald Trump et personligt brev til 'House Speaker' (formand for Repræsentanternes Hus, *red.*) Nancy Pelosi, hvor han fordømmer dette svig i de stærkeste vendinger og kalder det et "ulovligt, partipolitisk kupforsøg." Han sagde til hende: "Hvis du virkelig var interesseret i frihed og vores nations frihed, så ville du bruge dine enorme efterforskningsressourcer til at afsløre den fulde sandhed om FBI's forfærdelige magtmisbrug før, under og efter valget i 2016", sagde Trump. "De anklagede i 'Hekseprocesserne i Salem' (foregik i Massachusetts-kolonien i 1692-93, *red.*) fik en mere retfærdig rettergang "(det fulde brev er offentliggjort på Det Hvide Hus' websted).

Hvad der er afgørende, advarede Zepp LaRouche, er at ikke lade den gunstige lejlighed for at afslutte onskaben slippe sig af hænde, og at opnå succes ved at handle ud fra det højeste niveau. Førhen har der været bevægelser indenfor forskellige grupper – arbejdere, landmænd, læger og medicinsk personale, undervisere, studerende – hvilke kan være magtfulde bevægelser, men som derefter bliver besejret på en eller anden måde, når de bliver desorienterede, demoraliserede, truede, eller købt og betalt. Konsekvensen er, at deres produktive og politiske kræfter går tabt eller svækkes, og at alle taber.

Men hvis folk har overblikket på det højeste niveau og [kendskab til] strategiske løsninger, kan det lykkes. Tiden er moden.

Pelosis løgne udstiller den

kriminelle hensigt bag kup-komplottet imod Trump

Den 15. december (EIRNS) – Rigsretskuppet – og Trump har kaldt det et kup, og det er et kup – kan faktisk give betydeligt bagslag. Oligarkiet – i USA, Storbritannien og internationalt – er i panik, da Horowitz-rapporten har afsløret USA's og de britiske efterretningsagenters kriminelle sammensværgelse for at gennemføre et kup mod præsident Donald Trump. Selv Der Spiegel i Tyskland udkom med en forsidehistorie, der udtrykte deres rædsel for, at Trump, trods 'Russiagate' og svindlen med rigsretssagen, ser ud til at ville vinde det næste valg.

Bill Binney – den tidligere leder af den tekniske afdeling hos National Security Agency (NSA), der udformede programmerne til at finde terrorister, men trak sig tilbage da programmet i stedet blev brugt til at spionere på stort set alle i verden – har vist, at der ikke var noget russisk hack af [email]serveren hos det Demokratiske Partis Nationalkomité (DNC), kernen i 'Russiagate'-svindlen. Han gennemgik beviset herfor på LaRouchePAC's nationale webcast, "Fireside Chat", den 12. december, og er villig til, og ivrig efter, at få denne historie ud i hele USA og internationalt.

Binney og den tidligere CIA-operatør Larry Johnson, der optrådte sammen med ham på LaRouchePAC's telefonkonference, pegede på det faktum, at general Michael Flynn, den tidligere chef for 'Defense Intelligence Agency' (DIA) i Obama-administrationen og Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, var udpeget som et mål i 'Russiagate'-heksejagten, netop fordi han havde afsløret, at Obama-administrationens bevæbning af såkaldte "moderate oprørere" i regimeskifte-krigen mod Bashar Assads regering i Syrien faktisk gik til al-Qaida-terroristnetværket – og værre endnu, at Obama-administrationen gjorde dette med fuldt overlæg. Set i optikken af Obamas og det britiske efterretningsnetværk var

Flynns forbrydelse, at han ønskede at etablere venlige bånd med Rusland, ligesom præsident Trump.

Alt dette slår nu tilbage imod kupmagerne, både dem i USA og dem i Storbritannien, Ukraine og andre steder. Som præsident Trump tweetede i dag, står den tidligere FBI-direktør Comey, der ledede 'Russiagate'-svindlen, nu til seriøs fængselstid.

I hendes ugentlige strategiske internationale webcast advarede Helga Zepp-LaRouche i dag om, at den igangværende "våbenklirren" i rigsretsprocessen af lederskabet i det Demokratiske Parti, er tegn på desperation; tegn på at de med rette frygter, at de ved valget i 2020 ikke kan vinde en ærlig valgkamp. Ekspert i forfatningsspørgsmål Alan Dershowitz gør opmærksom på, at der skabes en meget farlig præcedens ved at ødelægge den republikanske opfattelse af præsidentsystemet og erstatte det med et britisk parlamentarisk system, hvor man kan slippe af med en premierminister blot på grund af et flertal i parlamentet.

Den britiske imperialistiske opdeling af verden med NATO mod Warszawa-pagten er død. Macron kaldte NATO "hjernedød", mens Trump kaldte det "forældet." Da Sovjetunionen blev opløst i 1991, mistede NATO sin raison d'être, eksistensberettigelse, og konfrontationen med Rusland og Kina opbygges bare for at retfærdiggøre store lønninger til bureaukraterne i NATO-apparatet og i det militærindustrielle kompleks. Det er ikke for sent at sige, at NATO bør erstattes med et helt andet system, en sikkerhedsarkitektur, der inkluderer Rusland, og som inkluderer Kina, fordi den nuværende konfrontationspolitik fører til krig. Det er klart, at Trump forsøger at have et anstændigt forhold til Rusland og Kina, mens hvis Hillary Clinton var blevet præsident, kunne vi have haft 3. verdenskrig allerede nu. Det er på tide, at NATO pakker sammen. Vi har brug for en ny tilgang, en tilgang der garanterer planeten og menneskeheden en langsigtet overlevelsessevne.

Et skridt i den retning blev opnået i Spanien i denne uge, da COP25-konferencen den 2.-13. december for malthusiansk folkemord under dække af den forfalskede skrøne om "klimaforandringer" faldt pladask omkuld og ikke var i stand til at fremlægge nye diktater om at stoppe den industrielle udvikling under løggen om, at global opvarmning truer den menneskelige race. Mens mange beskyldte præsident Trump for at underminere den malthusianske plan – og denne ros har han fortjent – skyldes det først og fremmest den vedvarende indsats fra LaRouche-bevægelsen igennem de sidste 50 år for at afsløre de britiske malthusianere som stormtropperne i den nye fascistiske bevægelse til retfærdiggørelse af befolkningsreduktion i verden. Med dette nederlag til malthusianerne bør kræfterne for menneskelig fremgang gå i offensiven for fremskridt – for et nyt Bretton Woods, for globalt samarbejde i regi af den Nye Silkevej og for samarbejde mellem de store civilisationskulturer i et nyt paradigme for den menneskelige race.

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at

diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en

rigsretssag.”

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betræde". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svigagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Træner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

Den virkelige ukrainske skandalehistorie: Maidan-kuppet var en britisk-Obama-nazistisk regimeskifteoperation

Den 20. november (EIRNS) – I Washington, DC, alt imens de timelange høringer i rigsretssagsundersøgelsen mod Donald

Trump i den amerikanske kongres' efterretningskomite pågår, hvad der ligger fast er, at det virkelige "problem" vedrørende begivenhederne i Ukraine i de senere år, er at britiske og forræderiske netværk i Obama-administrationen iscenesatte en operation for at vælte den folkevalgte ukrainske regering under Viktor Janukovitj i 2013-2014, og samarbejdede med kendte nazistiske elementer for at nå deres mål. De selvsamme britisk-amerikanske netværk udfører et kupforsøg i USA og bruger den falske rigsretssag til at dække over deres faktiske forbrydelser med at støtte nazi-kuppet i 2014.

Amerikanske operatører inkluderede Victoria Nuland, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender (2013-2017), vicepræsident Joe Biden, pengemanden George Soros, ambassadør Geoffrey Pyatt, til at begynde med. Blandt de britiske navne skiller Christopher Steele, MI6 sig ud. Svoboda og højreekstremistiske bøller omfattede personer som Andrij Paruby, der fungerede som kommandant for Maidan; og Juri Lutsenko, som grundlagde den regeringsomstyrtende bevægelse kaldet den tredje ukrainske republik. De udførte dødbringende gadevold, individuelle overgreb, beslaglæggelse af ejendom og ødelæggelser.

Denne historie blev afsløret i god tid, med opfordringer til international indgriben, i EIR-artikler fra efteråret 2013 til Maidan-kuppet i februar 2014 og senere; for eksempel, "Efter Ukraines nej til EU: Eurasisk udvikling vs. kollaps og kaos" (EIR, 6. december, 2013), såvel som den oprindelige dækning af Ukraines afvisning af EU-associeringsaftalen (se EIR, 29. november, 2013)).

Derefter udstedte EIR på treårsdagen for Maidan en særlig rapport, der blev frigivet samtidigt i Washington, DC, Berlin, Tyskland, FN i New York City og andre steder, med titlen "Obama og Soros – nazisterne i Ukraine, 2014 – USA, 2017? "

Siden da er der kommet mange flere detaljer frem, som eksempelvis spænder fra hvordan snigskytter blev hyret for at gøre Maidan-demonstrationerne dødbringende, til så snavsede

detaljer som hvordan Joe Bidens søn, Hunter Biden, var bragt i stilling til at modtage adskillige millioner i bestikkelse fra det lyssky ukrainske selskab Burisma. Det hele er en del af den samme grimme pakke. EIR har også offentliggjort en række artikler af Barbara Boyd om, hvem der står bag kupforsøget mod Trump. Det at præsident Donald Trump har omtalt noget af dette som "korruption" er en æressag, ikke en anledning til en rigsretssag.

Affæren i Ukraine er en af de største skandaler i den politiske historie. Den er klart rettet mod destabilisering af Rusland og kan meget vel føre til atomkrig mellem Rusland og USA.

Men betydningen af denne skandale er på nuværende tidspunkt overhovedet ikke begrænset til blot at afsløre de morderiske enkeltheder. Der er nu sket det, at de ukrainske anliggender, der bebrejdes Trump, er den seneste fase i det treårige kupforsøg i USA for at vælte vores valgte regering. Det iscenesættes af den samme britisk-amerikanske geopolitiske flok, der iscenesætter destabiliseringer på nøglepunkter verden over. Dette er hensigten med de oprør i stil med Maidan, der for tiden finder sted i Hongkong mod Kina – og i Bolivia.

At få sandheden frem om Ukraine kan betyde, at hele den britiske, globale geopolitiske akse brydes op. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, i drøftelser med medarbejdere i Europa, at mødet den 9. december i Normandiet Fire-mødet (statsledere for Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland), som vil være et første sådant internationalt forum for den nyligt valgte, fredssøgende præsident for Ukraine, Volodymyr Zelensky, er indledningen på en drøftelse om Ukraine, der har potentiale til at løse situationens problemer. En velinformeret offentlig debat er af afgørende betydning.

Denne uges nummer af EIR, dateret den 22. november, 2019, indeholder en vigtig rapport om Ukraine af økonom Dr. Natalia

Vitrenko, tidligere parlamentsmedlem og tidligere præsidentkandidat fra det Progressive Socialistparti i Ukraine. I talen hun holdt den 16. november i Tyskland med titlen "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine" på Schiller Instituttets internationale konference den 16.-17. november, udtaler hun: "Det var den nazistiske, "russofobiske" farvelægning af Euromaidan, der førte til tabet af Krim og satte scenen for kampene i Slavyansk og det monstrøse angreb på antifascisterne i Fagforeningernes Hus i Odessa, og afstedkom den brodermorderiske krig i Donbas. Denne krig har stået på i fem og et halvt år. Selv de officielle statistikker siger, at 13.000 menneskeliv er gået tabt ... Millioner blev flygtninge ... Hele Ukraine er ramt af de militante nazister".

Det haster med at få den virkelige skandale frem. Zepp-LaRouche understregede i dag, at "spørgsmålet om Ukraine – som drøftet af Vitrenko, et hovedvidne og aktivist i denne situation – har som sin vigtigste forudsætning, hvad der skete fra november 2013 indtil statskuppet i februar 2014. Dette skærer igennem hele operationen for en rigsretssag mod præsident Donald Trump".

Alle fire paneller: Schiller Instituttets konference i Tyskland forener folk med god vilje til

at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvkklart svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det

menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben:

Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

* LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet

* Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina

* 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien

* LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut

* LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien

* Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon

* Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

* Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet

* LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone

* Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong,

hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

Tilegnelsen af LaRouches metode er påkrævet for at

organisere kræfterne for sejr.

Den 7. november (EIRNS) – I en tale, der var forberedt den 26. maj 2000, af statsmand Lyndon LaRouche med titlen "Vedrørende emnet strategisk metode" (EIR, 2. juni 2000), beskrives en tankegang, hvis tilegnelse er afgørende, hvis vi skal komme sejrrigt ud af det nuværende politiske og økonomiske rod i USA, hvor sejr også er kritisk for [resten af] verden. Tankegangen bygger på metoden for videnskabelig hypotese kombineret med en analyse af den kulturelle og økonomiske dynamik, der faktisk bestemmer væsentlige ændringer.

LaRouche siger, at "den afgørende faktor ... er den menneskelige vilje, der vælger eller fravælger passende former for frivillige, kritiske ændringer i politik, som former nationer og menneskehedens fremtid som helhed. Disse er de beslutninger, som har forholdsvis afgørende indflydelse på begivenhedernes forløb, især under kriseramte forhold, der ligner dem som er fremherskende verden over i dag." Han pegede på et sæt af sådanne beslutninger, som virkelig var onde, for at demonstrere hvad han mente med kritiske beslutninger, der har dyb indvirkning selv over generationer. Disse beslutninger stammer fra 1975-76 [og blev truffet] af New York Council on Foreign Relations og Den Trilaterale Kommission, og er kendt som "1980'erne-projektet", hvilket lagde grundlaget for ødelæggelsen af USA's fysiske økonomi, omdannelsen til et forbrugerdrevet post-industrielt samfund, og i den endelige manifestation af denne politik, noget vi stadig oplever i dag, den tilstræbte triumf for globalisering og opgivelse af suveræne nationale regeringer til fordel for den type af bankdiktatur, der blev foreslået den 23. august, 2019 af Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, i Jackson Hole, Wyoming. Og denne plan for et bankdiktatur har taget et væsentligt skridt fremad med meddelelsen om, at milliardøren

Michael Bloomberg går ind i demokraternes primærvalg i Alabama, uden endnu at "have besluttet" om han stiller op som præsidentkandidat.

Præsident Donald Trump afbrød den langsigtede udvikling, som disse fyre dengang satte i værk, en udvikling hen imod fuldstændig opgivelse af vores grundlæggeres store eksperiment med den suveræne republik kendt som De forenede Stater. LaRouche siger: "Metoden for det sædvanlige slæng af bankfolk og advokatfirmaer fra Wall Street var forkert, endda ond, men disse fyre havde i det mindste en vision om en række kulturelt motiverede ændringer i USA og verdenssamfundet, som de havde til hensigt at fremkalde de kommende årtier. "Det lykkede de med, fordi borgerne var optaget af øjeblikkelige begivenheder, på en selvbegrænsende måde, og nægtede at strække deres sind og vision til hvilken fremtid de søgte at skabe de kommende 50 år. Denne smålighed tillod ondskaben at triumfere.

LaRouche spørger derefter, hvordan vi kan imødesee og arbejde for at påvirke de kulturelle paradigmer, som igen vil afgøre den måde hvorpå befolkninger og andre beslutningstagere vil reagere på det globale finansielle og politisk-økonomiske chok, af den slags der nu hastigt nærmer sig? Og, siger han, der er virkelig kun et tidspunkt, hvor man dramatisk kan ændre ting, og det er når begivenhedernes chok får folk til at undersøge deres eget tankesæt, de underliggende aksiomer og postulater, på hvilke de baserer deres meninger.

Det er netop situationen i dag, hvor en udfordret og modtagelig befolkning søger efter løsninger på, hvad de ser der sker omkring dem. Som LaRouche uddybede, er den eneste rigtige måde at fjerne kræfterne bag kuppet mod denne præsident – ud fra en strategisk betragtning – at vælte hele skakbrættet, ved at slutte sig til Rusland, Kina og Indien for at skabe traktater, der er centreret om et nyt monetært system med faste valutakurser, der kun udsteder kredit til økonomisk udvikling og avancerede videnskabelige udforskninger, der fremmer hele menneskehedens produktive kapacitet.

LaRouche peger på adskillige bestemmende kulturelle chok, der førte til USA's tilbagegang under Barack Obama, og som demokraterne nu beskriver som "normale tilstande." Blandt dem er brugen af nuklear terror til at skabe et krav om en verdensregering, som forestillet af Bertrand Russell og andre talsmænd for det britiske oligarki, og stillet til skue under betegnelserne "globalisering" og "lov og orden". Der var fremkomsten af 'rock/stoffer/sex-modkulturen' i kølvandet på drabet på præsident John Kennedy; bestræbelserne på at standse den teknologiske udvikling gennem miljøbevægelsen og afviklingen af centrale initiativer for NASA; udryddelsen af klassisk uddannelse i skolerne; fremme af fri handel og traktater som NAFTA, der decimerede den amerikanske arbejdsstyrke og opgav enhver beskyttelse af amerikanske industrier.

Denne dekadence blev af LaRouche beskrevet som en "grundlæggende konflikt" i geometrien af aksiomer og postulater om menneskets natur. Hvad han betegnede som 'det romantiske syn', ser mænd og kvinder som grundlæggende onde, som dyr, med dyriske sanselige impulser, ude af stand til at ræsonnere ud over øjeblikkets sanseopfattelser. Denne opfattelse er grundlæggende for tolerancen over for imperier i histories løb, og er i stigende grad dominerende i USA i dag. Det modsatte, klassiske tanke sæt, især i dets kristne manifestation, definerer mennesker som grundlæggende gode, som hævet over dyrene, som værende skabt i billedet af universets skaber og i stand til kreativ forandring og opdagelse af universets grundlæggende love. Det var tanke sættet hos grundlæggerne [af republikken], der måtte fordrives og ødelægges af de fundamentale ændringer, der er nævnt ovenfor.

Præsident Trump har taget skridt til at vende alt dette, nogle skridt er stærke, andre mere tøvende, men han hæmmes af det kulturelle forfald, selv blandt hans mest glødende tilhængere. Hvad der mangler her er dybden af intelligens og analyse, som LaRouche drøftede [i talen], hvor han bemærkede, at det

største problem er opgivelsen af de former for klassisk uddannelse og klassisk drama og musik, som bevidst er udformet til at nære og styrke det menneskelige sind, menneskelig kreativitet, og får os til at gå uden for vores umiddelbare omgivelser, og beherske hvordan vi ændrer dem. Store forsamlinger råber taktfast "U.S.A.!" igen og igen, men er blevet nægtet dette middel, hvilket viser, at vi ikke indgående uddanner de generaler, der faktisk er i stand til at vinde denne krig for USA, og i sidste ende verden. I mangel på LaRouches metode kan og vil disse menneskemængder blive manipuleret og dræbt af vor fjendes evne til at manipulere dem gennem populærkultur og den offentlige mening.